

լութիւնը դէպի մանկավարժական գործունէց թեան նուիրված կանայք,—այդ փաստերը մնառած չենք բերում, որովհետև նրանց մանր մասնութիւնները նոյն խակ շատ անգամ անվայեն լրագրական խօսքի համար,—բայց չենք կարուութեան տալ այդ տղեղ և անհամակրելի երւոյթը, չենք կարող ծածկել մեր հակակրուութիւնը որը ինքն ըստ ինքեան առաջ է գալիս դէպի հասարակութեան այդպիսի վարմութքը:

Ժամանակ է մի փոքր հասունանալու: Խնկ հասարակութիւնն էլ իր կողմից պատրաստ է, լսիրալիր ընդունելութեամբ, իր ազնիւ պաշտպանութեամբ աւելի սիրա տալ մեր կանանց, որպէս զի անկախ գործունէութեան և մանկավարժական ասպարիզին նուիրված կամանց և օրի որդների թիւը օրից օր շատանար և ոչ թէ պակասէր: Երբ հասարակութիւնը կը սկսի իր կողմից աջակցել իգական սեռի անկախ գործունէութեանը, երբ ինքը հասարակութիւնը իր կողմից մեֆիստօֆէլեան չարախնդրութեամբ չի վկարաբերվի դէպի անկախ կերպով գործող կանանց գասակարգը,—այն ժամանակ թէ մեր իգակասեռի կրթութեան գործը աւելի աջող կառաջանայ, և թէ մեր վարժուհիների շրջանը աւելի կամծանայ և կը գորեղանայ լաւ ոյժերով:

ՆԱՄԱԿ ՆՈՐ-ԲՈՅԱԶԻՏԻՑ

Սի որ և է 15 օրվայ մէջ սիրողների խոռմը կարողացաւ յօդուտ այստեղի ուսումնարանի երկու ներկայացումներ տալ. յուշիսի 17-ին խաղացին «Արշակ Ա» և «Ժլատ», որից զուտ արդինքնաց 37 ր. 10 կ. (բացի 11 ր., որ տրվեց միադրաստ աշակերտի) և նոյն ամսի 31-ին խաղացին «Շուշանիկ» և «Երեք քաջեր», որից դուրս գալով թէ թատրօնի և թէ բեմի վերանորոգութեան ծախսերը 6 ր. 96 կ., զուտ արդինք մընաց 54 ր. 61 կ.: Այս վերջին ներկայացումը, թէ լաւ արդինքի և թէ աջող անցնելու կողմից, որին նպաստում էր թէ բեմի նորոգելը, թէ իդական սեռի բեմ դուրս գալը և թէ սիրողների ուսունդուն մամնակցութիւնը, կարող է եղակի ներկայացում համարվել Նոր-Բայազէտում: Եւս սպէս 15 օրում արդինք մնաց զպրոցին, այն Նոր-Բայազէտի պէս տեղում, որտեղ շատերը ունը հաց չունեն ուտելու և այն էլ ամառվայ արձ գիշերներում, 91 րուբլի 71 կօպ.: Բայց չը այելով այդքան եկամուտին, չը նայելով որ հոարարձութիւնը կասսայում փող չունէր վճարելու և սուցիչների ոռնիկները, չը նայելով վերջապէս իրողների եռանդին, հոգաբարձութիւնը չը բահնածեց գոնէ մի քաղաքավարի չնորհակալութիւն անել, այն ինչ հասարակութիւնը գնահատելով սիրողների խաղը ու տուած օգուտը, շը որհակալութիւն էր յայտնում:

Այդ դպրոցի համար ընտրված են հինգ հոգա-
արձուներ, որոնցից միմիայն պ.պ. Մատթէոս
փրկիկան «Շուշանիկի» ներկայացմանը, իսկ
ո՞րաբեանց «Արշակ Ա-ի» ներկայացմանը տո-

նուց, բաֆֆիից մինչև այդ լրագրի ամենավերջին
աշխատակիցը և թղթակիցները: Խակ մենք ա-
մենքս հօ գիտենք, որ «Մշակի» քուրայի: միջով
են անցկացել մեր գրողների մեծ մասը. մենք հօ
գիտենք, որ այսքան երկար տարիների ընթաց-
քում «Մշակի» միջցով են արտայացովիլ հայոց
կեանքի բոլոր ձգտումները և այդ ձգտումների
հետ կապված մտաւոր արդիւնաբերութիւնները:
Մեղ ամենքիս յայտնի է, որ նոյն խակ սորանից
մի քանի տարի առաջ կ. Պօլում ահազին վէճ
կար այսպէս կոչված՝ գրաբարեան և աշխարհա-
բարեան կուսակցութիւնների մէջ, նոյնը եղել է
և մեզ մօտ. մեզ ամենքիս յայտնի է, որ զեռ
սորանից 15—20 տարի առաջ մեր աշխարհա-
բար՝ նոր ծնունդ առնող լեզուն՝ խեղղված էր
գրաբարի ճիրաններում: Աշխարհաբարը գրաբա-
րի ճիրաններից ազատելու համար հարկաւոր էր
կատաղի կրիւ գրականութեան մէջ այն ժամա-
նակվայ գործողների հետ, և այդ կուրը արմա-
տական կերպով մղեց «Մշակը», որին մեղա-
գրում էին ո.ա.մկաբանութեան մէջ: Վերջա-
պէս «Մշակի» լեզուն չէր կարող չը լինել ժողո-
վրդական, չէր կարող չը լինել պարզ, քանի որ
ինքը «Մշակը» հանգէս եկաւ պաշտպանելու,
այսպէս ասած, ժողովրդական սկզբունքները, ժո-
ղովրդական շահերը, քանի որ այդ նոյն «Մշակը»
սկսեց ապրել բուն ժողովրդի համար:

կուն կերպով աշխատեցին և ծախսեցին տունաներ, իսկ միւս հոգաբարձուները չէ թէ միայդ ներկայացմանը, նաև հոգաբարձական միքազործերում, գոնէ այս վերջին տարրում, միմիանանունով են հոգաբարձու։ Եւ պէտք է խոստովաված, որ յիշեալ պ. Ափրիկեան, որին պարտկան է ուսումնարանի ներկայ նոր շինութիւններ գոյութեամբ, այնքան նուանդով է աշխատողորոցի նիւթականի վրա, որ արժանի է հրապարակական չնորդակալութեան և այդ պատճառով էլ այս քանի օրս նա ստացաւ պատուաւոր հոգաբարձութեան կօնդակ վեհ. Կաթողիկոսից ոսումնարանի նիւթականի համար իր արած ջամքերի համար։

Սիրողների այդ ներկայացումները տալու ցան
կութիւններից մէկն էլ այն էր, որ ուզում էի
ցոյց տալ թէ ինչքան բան կարևի է անել յօ-
գուտ դպրոցի, եթէ լինի սէր և համերաշխու-
թիւն, այն ինչ հոգաբարձութիւնը, որ պարտա-
կան էր աւելի շատ հոգալ և մոտածել դրա մա-
սին, ինքը ինստրիգաններ էր սարքում և տեղիք է-
տալիս կրիւների, որպէս զի ուսուցիչները ներ-
կայացումներ չը տալով ուսումնարանը զրկվէ-
օգուաններից և յետադիմութեան զարկ արվէր ու-
սումնարանի առաջադիմութեանը: Եւ այս բաւա-
կան փաստ է, որ մի քանի երիտասարդներ 18
օրում, ամառվայ գիշերներին կարողացան երկու-
ներկայացում տալով (որը նրանումն էլ չէր ա-
ջողգի) նուիրել գարոցի օգտին 91 ր. 70 կ., այդ
ինչ ամբողջ ձմեռվայ երկար և ձանձրավի գիշեր-
ներում, հոգաբարձութիւնը չէ աշխատել ոչ մը
ներկայացում տալ:

Յանկալի էր, որ այս բոլորը օրինակ լինէր հագարաքածութեանը և եկող տարվայ համար հրավրդող ուսուցչական խմբին, որը աշխատէր համերաշխ և սիրով զործել, որով կարելի կը լինէր թատրօնն էլ դպրոցի եկամուտի մի աղբիւրը շինել։ Այդ ամենակարեղըն է այսուհետև մանաւանդ, որ հոգաբարձութիւնը արձակելով ուսուցիչներին, պէտք է հրաւիրէ 8 նոր ուսուցիչներ և եթէ վճարէ ամեն մէկին 300-ական բուրդի, (որ ուսուցիչների վարձի ամենաքիչն է), հարկադր է նրան 2,400 ր., իսկ ծառայի, վառելիքի և ուն կարկատանների համար ևս հարկաւոր է 300 ր. ուրեմն նրան հարկաւոր է 2,700 ր., այն նշ ուսումնաբանը ունի միայն 2,200 ր. եկամուտ։ Հինգ այս 500 ր. գէֆիցիաը ծածկելու համար՝ հոգաբարձութիւնը այժմեանից իսկ պէտք է աշխագծէ իր յարաբերութիւնը ուսուցչական սմբի հետ, որ կարողանայ, համերաշխ լինելով լրա հետ, կարգադրել ուսուցիչների թատրօնաւան ներկայացումները, որից թէ արդիւնք կը տացի և թէ ուսուցչական խումբը, սիրով վեաբերվելով իր գործին, առաջադիմութիւն ցոյց ը տայ:

ԵՐԵՒԱՆ 100ԸՆ

Կիրակի, օգոստոսի 21-ին, Կ020ՐԻ հայոց եկեղեցում, պատարագից լիտո, Կենենու հոգեւո-

Եւ խակապէս, եթէ կամնում էք, հէնց զրանով
էտք է չափել ու բացատրիլ «Աշակի» մասնակ-
ոթինը և ազդեցութինը աշխաբհաբարի մշտ-
ոթեան գործում:

Դրաբարը ազդացով հան սահմանափակելը և ժողովրդական բարբառների ճանապարհի բացանելն, եղաւ աշխարհաբարի մշակովեան զլխաւոր մքը. զրանով որոշվեց աշխարհաբարի զարդաց- ան ճանապարհը: Դրանից յետոյ հարկաւոր էր այն մշակել նոր լեզուի քերականութիւնը և որստացնել նրան:

Այդ հարստացնելու ոկտրունքը, ի հարկէ, մին զբարար լեզուն չէ. մեր նոր լեզուն հարստացնելու համար պէտք է դիմել ժողովրդական որբառներին և օտար՝ քաղաքակիրթ լեզունեն: Աշխարհաբար լեզուի՝ զբարարի ճնշումից կախ կերպով՝ մշակելու գործը առաջ տարած շակի» շկոլան, մի և նոյն ժամանակ երօպանն լեզուների օդնութեանը դիմելով, որպէս զիրող լինի արդարացնել իր արծարծած և հայականութեան մէջ գեռ. ըստ շօշափած նոր մտքեն և հարցերը: Տաֆֆին իր գրուածներով աջակուր աշխարհաբարի կանօնաւորելուն, աւելի էլ

Արածեց այդ նոր լեզուն:

լսի և երեք հաշւատեմների ընտրութիւններ կ յացան։ Տէր Եղնիկ քահանան կարդաց եկեղեց հաշլւը, որից երեաց թէ եկեղեցին ունէր անցեատարի մուտք 1,300 բուրգի, իսկ ծախս 1,100 լ Նախկին երեցիով Յովհաննէս Յօտինեանց հրաժարվեց իր պաշտօնից։ Ընտրվեց երեցիով Արքայի Տէր-Նիկողօսեան, իսկ հաշւատեմներ ընտրվեցն Յովհաննէս Զիթախսեանց, Յովհաննէս Մտինեանց և Ալեքսանդր Գիշմիշեանց։ Այնունես կարդացվեց Թիֆլիսի հայոց կօնսիստորիաց զրութիւնը, որով առաջարկվում էր Կօջօրի հայութով վճռել այն հարցը՝ արդեօք աւելի լայն ունենալ Կօջօրում մշտապէս մի և նոյն քահանան, թէ ամեն առան էնթուար չէ ։

սայ, թէ ամեն տարի հերթով Վանքի մայր-եկեղեցուց այլ և այլ քահանաների ձեռքով հովուելու կազմից և ստորագրվեց համախօսական թուղթով ժողովուրդը խնդրում է կօնսիստօրիայից ամեն ամառ դպրուեալ տէր Եղնիկ քահանային շահակել կօջորի հայոց եկեղեցու քահանայ:

—

մարզում: Լեռան գագաթին նա հասաւ օդուտն
սի 13-ին, անցկացնելով գիշերը 9,000 Փ., իսկ
միւս անգամ 14,760 ոտնաչափ բարձրութեան
վրա ծովի մակերևոյթից: Եթրորդ գիշերը պ. Փօն.
Ռւնդէրն-Շտէրնրէրգ անցկացրեց 17,840 ոտնա-
չափ բարձրութեան վրա, Ելքրուսի գագաթները
մէջ, 18⁰ բարեխառնութեան, սարսափելի փոթո-
րիկի և բուքի ժամանակի: Օգոստոսի 15-ին պ.
Փօն-Ռւնդէրն-Շտէրնրէրգ իջաւ լեռան գագաթ-
հարաւային կողմից կատարելապէս առողջ:

—

«НОВОСТИ» ПРАВИТЕЛЬСТВО НАЧАЛО ВЫПУСКАТЬ
СЕГОДНЯ 500 ГРУЗИНСКИХ, ОГРАНИЧИВАЯ
СОУЧИСТВОМ 200 КАБАРДИНСКИХ. МИЛЛЕ-

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԳՐԱՆՍԻԱԿԱՆ ՄԻԱՊԵՏԱԿԱՆՆԵՐԻ ՆՈՐ ԱԳԻՏԱՑԻԱՆ

Հեռագիրը արդէն լուր բերեց, որ Ֆրանսիա-
յում նորերս երեք գեպարտամեննաներում կատար-
ված լրացուցիչ ընտրութիւնների ժամանակ ընտր-
վեց գեներալ Բուլանժէ: Այդ մասսամբ անսպասելի
եղելութիւնը բաւական աղմուկ հանեց Փարիզում,
երբ հանրապետականները հաւատացած էին, որ
բախտականդիր գեներալը, միապետականների այդ
ճարագիկ գործիքը՝ արդէն վերջնականապէս ջարդ-
վեց:

Սակայն արտասահմանեան լրագիրների հաղորդած տեղեկութիւններից երևում է արդէն, որ միապետականները և բուլանժէի կողմանակիցները այնպիսի հոռանդուն միջոցների են դիմել, որ կառելի էր սպասել թէ Քրանսիական ընտրութիւնի անտեղի սգեստութիւնը կարող է աջողութիւն ունենալ բուլանժէին, որը ոչինչ չէ խնայում հասարակ դասակարգի մէջ ժողովրդականութիւն ձեռք

Այս գեպարտամեննառներում, որտեղ ընտրված է առլանժէ, և որոնք 1885 թւականին էլ միապետականներին ընտրեցին, վաղուց արդէն ահազին պրօպագանդա է լինում. Բուլանժէի կուսակցութիւնը այժմ իր ձեռքի տակ բաւական զբաման միջոցներ ունի, որով կարողանում է վարձաններ պահել: Այդ գեպարտամեննառներում կադակերապված են ընտրողական գործակալութիւն-

Նցնելուց յետոյ, և դուք կը տեսնէք թէ ինչ
որպով էր մշակվում «Մշակի» լեզուն մասնաւո-
սպէս և աշխարհաբարը ընդհանրապէս:
«Արձագանքը» ասում է, որ Ծափֆիի «Փունջը»
և լիի մաքուր և աւելի գեղիցիկ լեզուով է գրած
մն թէ նրա միւս վէսպերը, որնք տպագրված են
«Մշակի» մէջ: «Արձագանքի» յօդուածագիրները
տումամբ սուտ են ասում, յոյս ունենալով իրանց
թերցողների տղիտութեան վրա, և կամ իրանք
էտ են, և չեն հասկանում, որ ահազին տար-
րութիւն կայ «Փունջի» լեզով և «Խենթի»

«Գաւակիթ բէկի» լեզուի մէջ և վերջինների լե-
ռն անհամեմատ աւելի մշակված է։
Մեր բուտինականները ասում են, որ «Մշակի»
զուն մտցնում է հայոց լեզուի մէջ այնպիսի
մենահասարակ ուսուերէն բառեր, որոնց հայե-
նը հանրածանօթ են և ընդհանուր գործածու-
թն ունեն Եւ նոքա իբրև ապացոյց, զանազան
ուերի հետ միասին հետեւեալ բառերն են բե-
մ, գնելով իբրև թէ նոցա հայերէն թարգմա-
թիւնը։ Ահա այդ բառերից մի քանիսը. գե-
ցիս—պակաս, կօնզրէս—դեսպանաժողով, ակ-

—մաքսահարկ, պրօգրամմա—ծրագիր, զի-
տոր—տեսուչ, ագիտացիա—զբգումն, փա-
լտետ—բաժին և այլն:
Ծիծաղելի է ծշմարդաւ: Կախ՝ այդ բառերը

